

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 25 października 2021 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw

(druk nr 532)

I. Cel i przedmiot ustawy

W związku z wejściem w życie dyrektyw pakietu odpadowego:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów, zwanej dalej „dyrektywą 2018/851”;
- 2) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/850 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów, zwanej dalej „dyrektywą 2018/850”;
- 3) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zwanej dalej „dyrektywą 2018/852”;
- 4) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/849 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywy 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów i 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego

– konieczna jest nowelizacja ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r.

o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw oraz ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw.

Ustawa nowelizująca ma na celu dokonanie pełnej transpozycji przepisów wskazanych powyżej dyrektyw pakietu odpadowego (część przepisów dyrektyw pakietu odpadowego została już transponowana do przepisów krajowych). Proponowana ustawa w zakresie swej regulacji nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. W uzasadnieniu do projektu ustawy podkreśla się, że nie wprowadza ona znaczących systemowych zmian w zakresie funkcjonowania rynku gospodarowania odpadami.

Główne zmiany wynikające z dyrektyw pakietu odpadowego dotyczą wyznaczenia celów do 2025 r., 2030 r. lub 2035 r. w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych do 2025 r. i 2030 r., a także redukcji składowania odpadów komunalnych do 2035 r. Dyrektywa 2018/851 znacząco rozszerza kwestie dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym m.in. odnoszące się do marnotrawienia żywności czy ponownego użycia produktów oraz wprowadza wymóg dotyczący przeciwdziałania zaśmiecaniu środowiska lądowego i morskiego. Dyrektywa ta nakłada na państwa członkowskie obowiązek wprowadzania konkretnych środków w tym zakresie. Ponadto ustanawia nowe wymagania w zakresie planów gospodarki odpadami, m.in. dotyczące uwzględnienia w planach nowych elementów, takich jak np. rozwiązania dotyczące odpadów zawierających znaczne ilości surowców krytycznych. Wprowadza także wymagania dotyczące przekazywania do Komisji Europejskiej (KE), w formacie określonym przez KE, rocznych sprawozdań na temat wdrażania i pomiaru środków w zakresie ponownego użycia oraz wdrażania i pomiaru środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności. Istotną zmianą są przepisy dotyczące uszczegółowienia i ujednolicenia dla wszystkich państw unijnych metodyki obliczania osiągnięcia celów w zakresie wymaganych poziomów recyklingu i przygotowania do ponownego użycia. Dyrektywa 2018/851 wprowadza nowe wymagania dotyczące rozszerzonej odpowiedzialności producenta, jak również nową definicję systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta.

Dyrektywa 2018/850 m.in. zmieniła katalog wyłączeń ze stosowania dyrektywy 1999/31/WE. Uchylono wyłączenie odnoszące się do składowania zanieczyszczonej gleby lub odpadów obojętnych innych niż odpady niebezpieczne, powstałych w wyniku robót poszukiwawczych, wydobywania, obróbki i składowania zasobów mineralnych oraz w wyniku działalności kamieniołomów. Dodano natomiast nowe wyłączenie w zakresie odnoszącym się do działalności podejmowanej w ramach gospodarowania odpadami, z położonego na lądzie przemysłu wydobywczego, pochodzącymi z poszukiwania, wydobywania, z przetwarzania i magazynowania surowców mineralnych.

Ponadto w dyrektywie 2018/850 wprowadzono zakaz przekazywania odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu do składowania, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie zebranych, jeżeli składowanie daje w tym przypadku wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami.

Dyrektywa 2018/852 przewiduje szereg zmian, m.in.: wprowadzenie środków zapobiegających powstawaniu odpadów opakowaniowych i minimalizujących wpływ opakowań na środowisko, podejmowanie środków zachęcających do zwiększenia udziału opakowań wielokrotnego użytku wprowadzanych do obrotu oraz systemów ponownego użycia opakowań; wprowadzenie docelowych poziomów recyklingu dla odpadów opakowaniowych ogółem i z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, które państwa członkowskie muszą osiągnąć w roku 2025 oraz 2030, wprowadzenie zasady obliczania stopnia osiągnięcia celów recyklingu, wprowadzenie rozszerzonej odpowiedzialności producenta zgodnej z dyrektywą 2008/98/WE w sprawie odpadów.

Jak wynika z uzasadnienia zmiany zaproponowane przedmiotową ustawą nowelizującą mają doprowadzić w szczególności do:

- 1) zmniejszenia zużycia surowców pierwotnych, co oznacza pozostawienie większej ich ilości dla przyszłych pokoleń;
- 2) większej dostępności i potencjalnie większego wykorzystania surowców wtórnych w produkcji towarów;
- 3) ograniczenia wytwarzania odpadów ogólnie i na mieszkańca oraz ograniczenia negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko.

Zmiany wprowadzane do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach m.in. przewidują.:

- uzupełnienie art. 1 określającego przedmiot jej regulacji, przez wskazanie, że ustanowione tą ustawą środki mają zasadnicze znaczenie dla przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym,
- zmianę m.in. definicji: bioodpadów, gospodarowania odpadami i zapobiegania powstawaniu odpadów, odpadów komunalnych;
- dodanie definicji odpadów innych niż niebezpieczne, odpadów budowlanych i rozbiórkowych, odpadów żywności, systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta, odzysku materiałów i wypełniania wyrobisk (dodana definicja odpadów budowlanych i rozbiórkowych odnosi się w sposób ogólny do odpadów powstających w wyniku prac budowlanych i rozbiórkowych, obejmuje ona również odpady pochodzące z drobnych i samodzielnie wykonywanych prac budowlanych i remontowych w gospodarstwach domowych),
- rozszerzenie katalogu wyłączeń stosowania przepisów ustawy o odpadach poprzez dodane wyłączenie w zakresie materiałów paszowych, które nie składają się z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ani ich nie zawierają (zmiana art. 2) oraz wyłączenie w zakresie działalności podejmowanej w ramach gospodarowania odpadami, z położonego na lądzie przemysłu wydobywczego, pochodzącymi z poszukiwania, wydobywania, z przetwarzania i magazynowania surowców mineralnych (proponowany art. 154a),
- doprecyzowane przepisów dotyczących produktów ubocznych i utraty statusu odpadów, a także odnoszących się do zasady „zanieczyszczający płaci”. Doprecyzowane zostaną również objaśnienia zawarte w załączniku nr 1 do ustawy o odpadach w celu podkreślenia hierarchii sposobów postępowania z odpadami,
- wprowadzenie zakazu przekazywania odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu do składowania, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie zebranych, jeżeli składowanie daje w tym przypadku wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami,
- wobec nowych obowiązków dla państw członkowskich, modyfikację przepisów dotyczących zakresu planów gospodarki odpadami. Zakres Krajowego planu gospodarki odpadami (KPGO), zawierający program zapobiegania powstawaniu odpadów, zostanie

poszerzony. Wskazane w nim zostaną stosowne działania w związku z wymaganiami dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów w zakresie środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów. KPGO oraz wojewódzkie plany gospodarki odpadami (WPGO) będą zawierały nowe elementy, takie jak:

- a) rozwiązania dotyczące odpadów zawierających znaczne ilości surowców krytycznych,
- b) środki na rzecz przeciwdziałania zaśmiecaniu środowiska lądowego i morskiego oraz uprzątnięcia wszystkich rodzajów odpadów.

Ponadto WPGO będą zawierały ocenę istniejących systemów zbierania odpadów, w tym materialnego i terytorialnego zakresu selektywnego zbierania oraz środków służących poprawie jego funkcjonowania, a także wszelkich odstępstw przyznanych zgodnie z przepisami UE. W ustawie zostaną dodane wymagania dotyczące zawartości planów gospodarki odpadami, uwzględniające działania zapobiegające powstawaniu odpadów (proponowany nowy rozdział 2a – Zapobieganie powstawaniu odpadów). W KPGO w znacznej mierze zostaną rozszerzone zagadnienia dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów żywności, wobec wymogu np. opracowania przez państwa członkowskie specjalnych programów zapobiegania powstawaniu odpadów żywności. W KPGO zostanie również uwzględnione zagadnienie gospodarowania surowcami krytycznymi. Zapobieganie powstawaniu odpadów będzie realizowane już na etapie projektowania wyrobu (ekoprojektowanie), a także w fazie jego produkcji, dystrybucji oraz konsumpcji. Postępowanie to powinno dotyczyć zarówno procesów produkcyjnych, jak i uwzględniając specyfikę działalności, procesów innych niż produkcyjne, np. usługi. Zagadnienia dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów dotyczą podejmowania określonych działań zanim dojdzie do powstania odpadów. Wiele wymagań dotyczy warunków, jakie powinny być spełnione przez produkty lub wyroby i podejmowane na etapie wytwórczym – co jest poza kompetencjami resortu klimatu. Stąd w działania w tym zakresie będą zaangażowane odpowiednie resorty i jednostki, w których właściwości będą leżały działania związane z określonymi produktami lub wyrobami czy też usługami, w tym Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, samorząd terytorialny (urzędy marszałkowskie, gminy), przedsiębiorcy (w tym małe i średnie przedsiębiorstwa). Działania te będą prowadzone na podstawie Krajowego programu zapobiegania powstawaniu odpadów (KPZPO), który stanowi załącznik do KPGO.

- ze względu na zmianę przepisów w zakresie odpadów budowlanych i rozbiórkowych, dodanie nowego rozdziału 6a – Odpady budowlane i rozbiórkowe. Dodawane przepisy doprecyzowują obowiązek selektywnego zbierania i odbierania oraz sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych, który powinien obejmować co najmniej takie frakcje odpadów jak: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips, odpady mineralne (beton, cegła, płytki i materiały ceramiczne, kamienie). Przepis ten jest transpozycją art. 11 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów. Nowy obowiązek nie będzie dotyczył gospodarstw domowych, punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz odpadów, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (termin wejścia w życie tego przepisu określono na dzień 1 stycznia 2023 r.).

Zmiany w ustawie 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w szczególności regulują kwestię sposobu postępowania z odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi, ze względu na wyłączenie tej kategorii odpadów spod definicji odpadów komunalnych. Modyfikacje w tej dziedzinie mają celu zapewnienie, aby postępowanie z tymi odpadami było analogiczne do postępowania z odpadami komunalnymi, z wyłączeniem wymagań związanych ze sprawozdawczością (sprawozdania składane w zakresie odbieranych i zbieranych odpadów komunalnych, nie będą obejmowały tych odpadów jako odpadów komunalnych odbieranych i zbieranych przez gminę). Takie rozwiązanie umożliwi gospodarstwom domowym przekazywanie tych odpadów, tak jak to miało miejsce dotychczas, tj. w ramach systemu gminnego gospodarowania odpadami komunalnymi. Ponadto wprowadzono uregulowania nakładające na gminy obowiązek osiągnięcia określonych poziomów składowania w poszczególnych latach. Dojście do docelowego poziomu składowania odpadów komunalnych określonego na rok 2035 rozłożone będzie w czasie (skokowo co 5 lat), co zapewni gminom okres na stopniowe dostosowanie systemu, w tym na dokonanie niezbędnych inwestycji przyczyniających się do ograniczenia masy składowanych odpadów.

Zmiany w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach wprowadzają obowiązek przekazywania za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO) dokumentów związanych z pomocą *de minimis*, tym samym nie będzie już możliwe przekazywanie dokumentów w postaci papierowej. Zakres danych ujętych w tych dokumentach nie uległ zmianie.

W ustawie z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach dodano art. 25a stanowiący o nałożeniu obowiązku na dostawcę wyrobu – zdefiniowanego w art. 3 pkt 33 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. – w zakresie przekazywania informacji Europejskiej Agencji Chemikaliów zgodnie z art. 33 ust. 1 tego rozporządzenia. W art. 54a ww. ustawy wskazano przepis karny o nałożeniu kary grzywny, w przypadku gdy dostawca nie wykona obowiązku określonego w dodanym art. 25a.

Zmiany dokonane w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi mają na celu dostosowanie jej do dyrektywy 2018/852. Oprócz wprowadzenia nowych definicji wynikających z dyrektywy 2018/852, tj. odpadów opakowaniowych, opakowania wielokrotnego użytku i opakowania wielomateriałowego, większość zmian dotyczy wskazania na obowiązek recyklingu odpadów opakowaniowych. W obecnym stanie prawnym przedsiębiorcy mają obowiązek uzyskiwania zarówno poziomu innego niż recykling procesu odzysku, jak i samego recyklingu. Po zmianach wprowadzonych przepisami niniejszej ustawy nowelizującej, przedsiębiorcy będą realizować, zgodnie z dyrektywą 2018/852, jedynie poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych.

W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym dodano upoważnienie dla ministra właściwego do spraw klimatu, do wydania rozporządzenia określającego szczegółowe warunki zaliczania masy zużytego sprzętu do masy zużytego sprzętu poddanej recyklingowi, co pozwoli na ujednoczenie obliczania uzyskanych poziomów recyklingu. Wprowadzono także zmianę polegającą na obowiązku przekazywania za pośrednictwem BDO dokumentów związanych z pomocą *de minimis*. Zakres danych ujętych w tych dokumentach nie uległ zmianie. Nie będzie już możliwe przekazywanie tych dokumentów w postaci papierowej. Zrezygnowano także z obowiązku przekazywania Komisji Europejskiej trzyletniego sprawozdania w zakresie gospodarowania zużytym sprzętem, co wynika ze zniesienia obowiązku przekazywania tych sprawozdań na szczeblu europejskim.

W ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw, wprowadzono zmiany w związku ze wprowadzonymi w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi regulacjami dotyczącymi rezygnacji z obowiązku uzyskiwania poziomu innego niż recykling procesu odzysku. Zmiany dotyczą rezygnacji z dokumentów DPO i EDPO, które na podstawie nowelizacji ustawy o odpadach

mają być sporządzane za pośrednictwem BDO. Pozostawiono więc w przepisach ustawy jedynie regulacje odnoszące się do dokumentów recyklingu, czyli dokumentów DPR i EDPR. Poszerzono też zakres informacji przekazywanych w zaświadczeniach o zużytym sprzęcie określonych w przepisach ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, które także mają być sporządzane i wystawiane w ramach BDO, wprowadzając podział na sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych i z innych źródeł oraz wyodrębnienie paneli fotowoltaicznych. Zmiany te wynikają z konieczności dostosowania zakresu zbieranych informacji do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2193 z dnia 17 grudnia 2019 r. określającej zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych oraz ustanawiającej formaty danych do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

W ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw dokonano zmiany treści art. 16 ust. 2. Zmiana ta pozwala na przedłużenie stosowania na kolejną perspektywę finansową UE, tj. na lata 2021–2027, wyłączenia obowiązku ujęcia instalacji do recyklingu odpadów w planie inwestycyjnym, o którym mowa w art. 35a ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym jako warunku dopuszczalności finansowania budowy, rozbudowy lub modernizacji instalacji przeznaczonych do przetwarzania odpadów komunalnych, w tym odpadów budowlanych i rozbiórkowych, ze środków unijnych i krajowych, o którym mowa w art. 35 ust. 9 ustawy o odpadach.

Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2022 r., z wyjątkiem przepisów dodawanego do ustawy o odpadach nowego rozdziału 6a – Odpady budowlane i rozbiórkowe – oraz przepisu ustanawiającego sankcję w postaci administracyjnej kary pieniężnej za nieprzestrzeganie przepisów tego rozdziału, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy (druk sejmowy nr 1588) pochodził z przedłożenia rządowego. Projekt skierowano do I czytania w sejmowej Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa. Po rozpatrzeniu sprawozdania podkomisji, Komisja na posiedzeniu w dniu 12 października 2021 r., wniosła o jego przyjęcie projektu (druk sejmowy nr 1645).

Wprowadzone przez Komisję poprawki nie wpłynęły znacząco na treść przedłożenia rządowego.

W trakcie drugiego czytania na 39. posiedzeniu Sejmu w dniu 12 października 2021 r. zgłoszono 2 poprawki. Poprawka nr 1 modyfikowała zakres obowiązków wprowadzającego produkty w opakowaniach dotyczące zapewniania recyklingu odpadów opakowaniowych, określony w art. 17 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Poprawka nr 2 przewidywała, że dodawany w art. 67 ust. 3 ustawy o odpadach pkt 12 (art. 1 pkt 28 noweli) wejdzie w życie z dniem 1 marca 2022 r. Komisja wniosła o odrzucenie obydwu poprawek.

Sejm uchwalił ustawę na 39. posiedzeniu w dniu 13 października 2021 r., w brzmieniu proponowanym przez Komisję, przy 438 głosach za, 10 głosach przeciw i braku głosów wstrzymujących się.

III. Uwagi szczegółowe

- 1) art. 1 pkt 12. W proponowanym brzmieniu art. 22 ust. 2 ustawy o odpadach ustawodawca (dwukrotnie) posłużył się odesłaniem zawierającym wyrażenie „w przepisach odrębnych”. Mając na względzie § 156 Zasad techniki prawodawczej (zasady formułowania odesłań) oraz Dobre Praktyki Legislacyjne – Odsyłanie do „przepisów odrębnych” i przepisów określonych, wymaga podkreślenia, że w ustawach należy unikać posługiwania się wyrażeniem „przepisy odrębne”, ponieważ jest to niewłaściwa metoda konstruowania odesłań w przepisach – nie informuje bowiem precyzyjnie adresata aktu, które normy ma w danej sytuacji zastosować. Wydają się, że w przedmiotowym przypadku ustawodawca powinien pokusić się o wskazanie, chociażby w sposób przedmiotowy, przepisów, na mocy których koszty gospodarowania odpadami ponosi wprowadzający produkty do obrotu na terytorium kraju;
- 2) art. 1 pkt 18. Zgodnie z proponowanym art. 36a ust. 4 ustawy o odpadach właściwi ministrowie przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu wraz z informacjami, o których mowa w ust. 3, także informacje wykorzystane do ich przygotowania. Proponowany przepis art. 36a ust. 4 jest nieprecyzyjny, nie określa przede wszystkim zakresu i rodzaju informacji, do przekazania których zobowiązani są ministrowie, wskazani w ust. 1 art. 36a. W obecnym brzmieniu omawiany przepis obliguje do

przekazania wszelkich informacji, które zostały wykorzystane do przygotowania informacji, o których mowa w ust. 3 art. 36a. Wykonanie wskazanego obowiązku może być trudne, chociażby ze względu na ilość materiałów, które trzeba będzie przekazać;

- 3) art. 1 pkt 41 lit. b i c. W art. 251 ustawy o odpadach wprowadzono tzw. regułę wydatkową. Z uwagi na ponoszone wydatki związane z realizacją ustawy w przepisach art. 251 ust. 1a i 1b ustawy o odpadach, określono maksymalny limit wydatków na realizację projektowanej ustawy dla ministra właściwego do spraw gospodarki i ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w latach 2021 – 2030. Mając na uwadze, że z brzmienia przepisów art. 251 ust. 1a i 1b wynika, że w 2021 r. wydatki nie będą ponoszone (określony w nim maksymalny limit wydatków obydwu ministrów został bowiem ustalony na 0 zł) oraz to, że ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r., zasadnym jest aby przepisy art. 251 ust. 1a i 1b obejmowały swoim zakresem regulacji wyłącznie lata, w których wydatki będą ponoszone.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 41 w lit. b, w ust. 1a i 1b w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „2021 – 2030” zastępuje się wyrazami „2022 – 2030” oraz skreśla się pkt 1;

- 4) art. 15 – zgodnie ze wskazanym przepisem rada gminy jest obowiązana dostosować uchwały wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 2 (ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach) do przepisów ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Podkreślenia wymaga, że w przedmiotowym przypadku obowiązek stwierdzenia, które z dotychczasowych uchwał rady gminy pozostają w mocy, a które należy dostosować do nowych przepisów przerzucono na gminy. Ponadto zgodnie z Zasadami techniki prawodawczej (§ 33) przepisowi przejściowemu nie wolno nadawać ogólnikowego brzmienia (tak jak ma to miejsce w omawianym przypadku), w przepisie przejściowym należy w sposób nie budzący wątpliwości, przez podanie podstawy prawnej ich wydania, określić które uchwały rady gminy zachowują moc, a które muszą być zastąpione

Nieprecyzyjny i ogólnikowy charakter przepisu art. 15 nowelizacji pozwala stwierdzić, że przepis nie realizuje norm wynikających z Zasad techniki prawodawczej, a co za tym idzie reguł przyzwoitej legislacji, wywodzonych z zasady demokratycznego państwa prawnego.

Mirosław Reszczyński
Główny legislator